

A lappal kapcsolatos néhány megjegyzés

Az alapító-főszerkesztő kötelességének érzi, hogy őszinte tisztelettel fejezze ki köszönetét a Magyar Tudományos Akadémia Orvostudományi Osztályának, a Magyar Tudományos Akadémia Nyelv és Irodalom Tudományok Osztályának, a Magyar Orvosi Kamarának és a Magyar Szakírók Szövetségének, amiért támogatják ezt a folyóiratot, és vállalják, hogy a *Magyar Orvosi Nyelv* gondozásukban jelenjék meg. Ez egyértelműen bizonyítja, hogy a magyar orvosi nyelv kérdése nemcsak egy szűk kört, illetve szakmát érint, hanem minden jóérezésű magyar ember közös ügye is. Ismételten köszönet ért!

Joggal lenne várható egy, a magyar nyelvvel foglalkozó folyóirattól, hogy tiszta magyar nyelven közöljön mindent. Ez azonban nem valósítható meg, mert tiszteletben kell tartani a közlemények íróinak akaratát és álláspontját. Természetesen, ha lehet, mindig javasolni fogunk „helyettesítő” magyar kifejezéseket és fogalmazási módokat. Ezek azonban csak akkor kerülhetnek a közleménybe, ha azzal a szerző egyetért, azt elfogadja.

A végletek a nyelvápolási, nyelv-visszaállítási és -újítási törekvésekben is károsak. A nyelv tetet öltött gondolat, amely a beszédben és írásban válik kapcsolatteremtővé és tölti be gondolatátvivő szerepét. Az erőszakos, elsietett magyarítás a megértés rovására mehet, ami káros. A szócsiszolás időt igényel, és ezt a *Magyar Orvosi Nyelv* című folyóiratnak is figyelembe kell vennie. Hiszem azonban, hogy a magyar nyelv használata az orvosi irodalomban is előbb-utóbb tért hódít.

Bósze Péter

Ebben, az első – s mint azt a köszöntőmben említettem: különleges – lapszámban az előadók hozzánk előre eljuttatott írásait a kisebb elütések kijavításától eltekintve teljesen eredeti formában közöljük. Apró hibák óhatatlanul, minden írásműben felbukkanhatnak, bármennyire gondos is a szöveg írója. Ez így természetes – nincs tökéletes emberi munka. Áll ez persze a szerkesztőre, a lektorra, a korrektorra is: a legnagyobb odafigyelés ellenére elnézhet egy-egy hibát, vagy éppen – jó szándékkal – hibát csempészhet az egyébként tökéletes szövegbe. Természe-

sen e tekintetben a szerkesztő felelőssége különösen nagy. Tehát: minden ilyen esetben jogos a szerző neheztelése; kérjük, tegye is szövé a lap készítőinek minden melléfogását: vállaljuk a felelősséget, válaszolunk, visszajelzünk, s megkövetjük a szerzőt e folyóirat hasábjain!

A későbbiekben is csupán a szerzőkkel egyeztetett módosításokkal, javítási javaslatokkal változtatjuk meg a szövegeket – vitatható, vitatott esetekben legfeljebb szerkesztői megjegyzésként teszünk említést a kérdéses szóról, kifejezésről, szerkezetről. Alapelvünk, hogy e folyóiratban mindenki a saját belátása, tudása, akarata szerint, a szerzőisége legnagyobb tiszteletben tartása mellett, de a szavak, a vélemények leírásával járó óriási felelőssége tudatában s e felelősség tudatos szem előtti tartásával fogalmazza meg gondolatait, észrevételeit, tanácsait. Mi magunk a helyesírást tekintve *A magyar helyesírás szabályai* jelenleg érvényes, tizenegyedik kiadását, *A magyar helyesírási szótár* (Akadémiai Kiadó, 1999.) és az MTA által is elfogadott *Orvosi helyesírási szótár* (Akadémiai Kiadó, 1992.) tekintjük mérvadónak a szövegeket illetően. (Ez utóbbi kiadvány máris sok vitára adhat lehetőséget – de ez is célja lapunknak!)

Fontosnak tartjuk megemlíteni a következőt. Alapos megfontolások, hosszabb megbeszélések és több orvos, illetve nyelvész véleményének megkérdezése után arra a megállapodásra jutottunk, hogy az ebben a folyóiratban megjelenő írások, vélemények, cikkek szerzőinek csak a vezeték- és a keresztnévét tüntetjük föl, elhagyva a rangokat, a doktori címeket és minden egyebet. Ezzel a – talán szokatlan – szerkesztési megoldással az a célunk, hogy érzékeltessünk valamiféle *anyanyelvi demokráciát, nyelvi egyenlőséget*, hiszen mindannyiunk anyanyelve a magyar, mindannyian magyarul (is) használjuk az orvosi szaknyelvet és mindannyiunkat ugyanaz a nemes szándék vezérel: a szaknyelv védelme, ápolása, építése, csiszolása.

Végezetül még annyit: minden közlendőt, írást, olvasói levelet, véleményt tisztelettel és kíváncsian várunk, bármilyen formában: postán, elektronikus levélben, távmásolón – kinek hogy a legkényelmesebb, a legmegszokottabb.

Tisztelettel búcsúzom, a következő számmal!

Grétsy Zsombor